

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

20. december 2017

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2358 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår krav til produkttilsyn og styring for forsikringsselskaber og forsikringsdistributører⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2359 af 21. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår oplysningskrav og regler om god forretningsskik i forbindelse med distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter⁽¹⁾** 8

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/2358

af 21. september 2017

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår krav til produkttilsyn og styring for forsikringselskaber og forsikringsdistributører

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution⁽¹⁾, særlig artikel 25, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv (EU) 2016/97 tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for yderligere at præcisere kravene til produkttilsyn og styring, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 25. Med henblik på en effektiv forbrugerbeskyttelse bør reglerne for produkttilsyn og styring anvendes på en sammenhængende måde for alle nyudviklede forsikringsprodukter og for væsentlige tilpasninger af eksisterende forsikringsprodukter, uanset typen af produkt og af de krav, der gælder på salgsstedet. En forordning sikrer en sammenhængende ramme for alle markedsaktører og er den bedst mulige garanti for fælles spilleregler, lige konkurrencevilkår og en passende standard for forbrugerbeskyttelse.
- (2) I lyset af kravene i direktiv (EU) 2016/97 bør produkttilsyns- og styringsforanstaltninger vælges og anvendes på en proportional og hensigtsmæssig måde, afhængigt af produktets kompleksitet og af, i hvor høj grad der kan indhentes offentligt tilgængelige oplysninger, under hensyntagen til forsikringsproduktets art og risikoen for skadelige virkninger for forbrugerne forbundet hermed, målgruppens karakteristika samt arten, omfanget og kompleksiteten af producentens eller distributørens relevante virksomhed. Proportionalitet betyder, at sådanne foranstaltninger bør være relativt enkle for simple og ikke-komplekse produkter, der er forenelige med massedetailmarkedets behov og karakteristika, herunder eksisterende skadesforsikringsprodukter med et begrænset, letforståeligt anvendelsesområde. På den anden side bør der, når det drejer sig mere komplekse produkter med en højere risiko for skadelige virkninger for forbrugerne, herunder forsikringsbaserede investeringssprodukter, der ikke er omfattet af artikel 30, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/97, kræves strengere foranstaltninger.
- (3) Med henblik på artikel 25, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97 bør en forsikringsformidler anses for at være en producent af et forsikringsprodukt, hvis det fremgår af en samlet analyse af formidlerens aktivitet på et individuelt grundlag, at forsikringsformidleren på egen hånd træffer beslutning om de væsentlige aspekter og de vigtigste elementer i et forsikringsprodukt, herunder dækning, omkostninger, risici, målgruppe eller kompensations- eller garantirettigheder. Aktiviteter, der blot vedrører tilpasning af eksisterende forsikringsprodukter, herunder tilfælde, hvor formidleren har et valg mellem forskellige varianter af et produkt, forskellige aftalebestemmelser eller muligheder eller kan indgå aftale med kunden om diskonterede præmier eller gebyrer, bør dog ikke betragtes som produktion, fordi de vigtigste beslutninger om udformning og udvikling af produktet i sådanne tilfælde foretages af forsikringselskabet og ikke af forsikringsformidleren.

⁽¹⁾ EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19.

- (4) Hvis et forsikringsprodukt udformes og udvikles af en forsikringsformidler og et forsikringsselskab i fællesskab, hvor de begge har en beslutningstagende rolle i udformningen og udviklingen af det pågældende produkt, bør forsikringsformidleren og forsikringsselskabet i en skriftlig aftale specificere deres samarbejde og respektive roller, således at de kompetente myndigheder er i stand til at føre tilsyn med overholdelsen af de retlige krav.
- (5) Producentens afgrænsning af målgruppen bør forstås som en beskrivelse af en gruppe af kunder, der deler en række fælles karakteristika, på et abstrakt og generelt plan for at gøre det muligt for producenten at tilpasse produktet til den pågældende kundegrupes behov, karakteristika og mål. Dette bør adskilles fra den individuelle vurdering på salgsstedet for at fastslå, om et forsikringsprodukt opfylder kravene og behovene, og, hvor det er relevant, om et forsikringsbaseret investeringsprodukt er egnet eller hensigtsmæssigt for den enkelte kunde eller potentielle kunde.
- (6) Målgruppens detaljeringsgrad og de kriterier, der anvendes til at afgrænse målgruppen og fastsætte en passende distributionsstrategi, bør være relevante for produktet og gøre det muligt at vurdere, hvilke kunder der tilhører målgruppen. For enklere, mere almindelige produkter, bør målgruppen afgrænses med mindre detaljeringsgrad, men for mere komplicerede produkter eller mindre almindelige produkter bør målgruppen afgrænses med større detaljeringsgrad under hensyntagen til den øgede risiko for skadelige virkninger for forbrugerne i forbindelse med sådanne produkter.
- (7) For at styrke forbrugerbeskyttelsen, navnlig med hensyn til forsikringsbaserede investeringsprodukter, bør producenterne have mulighed for at afgrænse specifikke grupper af kunder, for hvilke forsikringsproduktet typisk ikke er hensigtsmæssigt.
- (8) Som en del af produkttilsyns- og styringsordningerne bør producenterne også sørge for passende testning af forsikringsprodukter, herunder, når det er relevant, og navnlig for forsikringsbaserede investeringsprodukter, scenarieanalyser, for at sikre, at produktet i hele sin levetid lever op til målgruppens identificerede behov, mål og karakteristika. Dette bør bl.a. omfatte vurderinger af produktets præstationsniveau og risk/reward-profil. Kravet om at vurdere produktets præstationsniveau bør dog ikke opfattes som et indgreb i producenternes frihed til, uanset form, at fastsætte præmier eller som priskontrol.
- (9) For at sikre passende oplysninger og rådgivning til kunderne bør producenterne vælge forsikringsdistributører, som har den nødvendige viden, ekspertise og kompetence til at forstå et investeringsprodukts særlige aspekter og den afgrænsede målgruppe. Af samme grund bør de, inden for rammerne af gældende national lovgivning om deres forhold til de pågældende forsikringsdistributører, overvåge og regelmæssigt undersøge, om forsikringsproduktet distribueres i overensstemmelse med målene for deres produkttilsyns- og styringsordninger, og træffe passende afhjælpende foranstaltninger, hvis de finder, at dette ikke er tilfældet. Dette bør dog ikke være til hinder for, at forsikringsdistributører distribuerer forsikringsprodukter til kunder, som ikke tilhører målgruppen, forudsat at den individuelle vurdering på salgsstedet berettiger den konklusion, at disse produkter svarer til de pågældende kunders krav og behov, og, hvis det er relevant, at forsikringsbaserede investeringsprodukter er egnede eller hensigtsmæssige for kunden.
- (10) For at sætte forsikringsdistributører i stand til fuldt ud at forstå de produkter, de agter at distribuere, således at de kan udføre deres distributionsaktiviteter i overensstemmelse med deres kunders bedste interesse, bl.a. ved at yde professionel rådgivning, bør producenterne give forsikringsdistributørerne alle passende oplysninger om de pågældende forsikringsprodukter, herunder om produktgodkendelsesprocessen, den afgrænsede målgruppe og den foreslåede distributionsstrategi. Forsikringsdistributører bør omvendt have indført ordninger med henblik på at indhente de krævede oplysninger fra producenterne på en effektiv måde.
- (11) For at produktstyringsforpligtelserne kan fungere effektivt, kræves det, at forsikringsdistributørerne regelmæssigt underretter producenterne om deres erfaringer med forsikringsprodukterne. Forsikringsdistributørerne bør derfor give producenterne de oplysninger, der er nødvendige for gennemgangen af forsikringsproduktet, og kontrollere, at de pågældende produkter fortsat er i overensstemmelse med behov, karakteristika og mål hos den målgruppe, producenten har afgrænset.
- (12) For at afværge risikoen for skadelige virkninger for kunderne bør producenter og distributører træffe relevante foranstaltninger, hvis de mener, at produktet ikke eller ikke længere stemmer overens med den afgrænsede målgruppes interesser, mål og karakteristika.

- (13) For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og erhvervsdrivende i forsikringsbranchen at tilpasse sig de nye krav i denne forordning bør den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse, bringes på linje med ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv (EU) 2016/97.
- (14) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, er blevet hørt med henblik på teknisk rådgivning ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for opretholdelse, anvendelse og revision af produkttilsyns- og styringsordninger for forsikringsprodukter og for væsentlige ændringer af eksisterende forsikringsprodukter, inden disse produkter markedsføres eller distribueres til kunder (i det følgende benævnt »produktgodkendelsesproces«), samt regler for produkt-distributionsordninger for disse forsikringsprodukter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på forsikringsselskaber og forsikringsformidlere, som producerer forsikringsprodukter, der udbydes til salg til kunder (i det følgende benævnt »producenter«), og på forsikringsdistributører, der rådgiver om eller foreslår forsikringsprodukter, som de ikke selv producerer.

Artikel 3

Produktion af forsikringsprodukter

1. Med henblik på artikel 25, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97 anses forsikringsformidlere for at være producenter, når en samlet analyse af deres aktivitet viser, at de har en beslutningstagende rolle i forbindelse med udformningen og udviklingen af et forsikringsprodukt til markedet.
2. Det antages, at der er tale om en beslutningstagende rolle, bl.a. hvis forsikringsformidlere på egen hånd træffer beslutning om de væsentlige aspekter og de vigtigste elementer i et forsikringsprodukt, herunder dækning, pris, omkostninger, risiko, målgruppe samt kompensations- og garantirettigheder, som ikke er blevet væsentligt ændret af det forsikringsselskab, der dækker det forsikringsprodukt.
3. Personalisering og tilpasning af eksisterende forsikringsprodukter i forbindelse med forsikringsdistribution til enkeltkunder, såvel som udformning af skræddersyede aftaler efter anmodning fra en enkelt kunde, betragtes ikke som produktion.
4. En forsikringsformidler og et forsikringsselskab, der begge er producenter i nærværende delegerede forordnings artikel 2's forstand, skal underskrive en skriftlig aftale, der fastlægger deres samarbejde med henblik på at opfylde kravene til producenter, jf. artikel 25, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, procedurene for, hvordan de skal nå til enighed om afgrænsningen af målgruppen, og deres respektive roller i produktgodkendelsesprocessen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽²⁾ Technical Advice on possible delegated acts concerning the Insurance Distribution Directive, EIOPA-17/048, 1.2.2017, tilgængelig på: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20-%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf#search=Technical%20Advice%2017%2F048>

KAPITEL II

KRAV TIL PRODUKTSTYRING FOR PRODUCENTER

Artikel 4

Produktgodkendelsesproces

1. Producenterne skal opretholde, anvende og revidere en produktgodkendelsesproces for nyudviklede forsikringsprodukter og for væsentlige tilpasninger af eksisterende forsikringsprodukter. Denne proces skal omfatte foranstaltninger og procedurer med henblik på udformning, overvågning, revision og distribution af forsikringsprodukter samt korrigerende foranstaltninger for forsikringsprodukter, som har skadelige virkninger for kunderne. Foranstaltningerne og procedurerne skal stå i et rimeligt forhold til graden af kompleksitet og de risici, der er forbundet med produkterne, samt arten, omfanget og kompleksiteten af producentens relevante virksomhed.
2. Produktgodkendelsesprocessen skal nedfældes i et skriftligt dokument (»politik for produkttilsyn og styring«), som skal stilles til rådighed for det relevante personale.
3. Produktgodkendelsesprocessen skal:
 - a) sikre, at udformningen af forsikringsprodukter opfylder følgende kriterier:
 - i) Den tager højde for kundernes mål, interesser og karakteristika.
 - ii) Den har ikke negative virkninger for kunderne.
 - iii) Den forhindrer eller afbøder skadelige virkninger for kunderne
 - b) understøtte en korrekt håndtering af interessekonflikter.
4. Producentens organ eller struktur, der er ansvarlig for produktionen af forsikringsprodukter, skal foretage følgende:
 - a) godkende og have det endelige ansvar for fastlæggelse, gennemførelse og revision af produktgodkendelsesprocessen
 - b) løbende kontrollere den interne overholdelse af denne proces.
5. Producenter, der udpeger en tredjepart til at udforme produkter på deres vegne, forbliver fuldt ud ansvarlige for, at produktgodkendelsesprocessen overholdes.
6. Producenterne skal med jævne mellemrum revidere deres produktgodkendelsesproces for at sikre, at processen stadig er gyldig og ajourført. De skal ændre produktgodkendelsesprocessen, hvor det er nødvendigt.

Artikel 5

Målgruppe

1. Produktgodkendelsesprocessen skal for hvert forsikringsprodukt afgrænse målgruppen og gruppen af kompatible kunder. Målgruppen skal afgrænses på et tilstrækkeligt detaljeret niveau, idet der tages hensyn til forsikringsproduktets karakteristika, risikoprofil, kompleksitet og art.
2. Producenterne kan, navnlig for så vidt angår forsikringsbaserede investeringsprodukter, afgrænse grupper af kunder, hvis behov, karakteristika og mål forsikringsproduktet generelt ikke er kompatibelt med.
3. Producenterne må kun udforme og markedsføre forsikringsprodukter, der er kompatible med behovene, karakteristikaene og målene hos de kunder, der tilhører målgruppen. Ved vurderingen af, om et forsikringsprodukt er kompatibelt med en målgruppe, skal producenterne tage hensyn til niveauet for de oplysninger, der er til rådighed for de kunder, der tilhører denne målgruppe, og deres finansielle forståelse.
4. Producenterne skal sikre, at det personale, der er involveret i udformningen og produktionen af forsikringsprodukter, har den nødvendige kompetence, viden og ekspertise til ordentligt at forstå de solgte forsikringsprodukter og interesser, mål og karakteristika hos de kunder, der tilhører målgruppen.

*Artikel 6***Produkttestning**

1. Producenterne skal teste deres forsikringsprodukter på en hensigtsmæssig måde, herunder ved anvendelse af scenarieanalyser, hvor det er relevant, inden det pågældende produkt markedsføres, eller i væsentlig grad tilpasse det, eller hvis målgruppen har ændret sig væsentligt. Ved produkttestningen vurderes det, om forsikringsproduktet i sin levetid lever op til de identificerede behov, karakteristika og mål hos målgruppen. Producenterne skal teste deres forsikringsprodukter på en kvalitativ måde og, afhængigt af typen og arten af forsikringsproduktet og den hermed forbundne risiko for skadelige virkninger for kunderne, på en kvantitativ måde.
2. Producenterne må ikke markedsføre forsikringsprodukter, hvis resultaterne af produkttestningen viser, at produkterne ikke lever op til de identificerede behov, karakteristika og mål hos målgruppen.

*Artikel 7***Produktovervågning og -revision**

1. Producenterne skal løbende overvåge og regelmæssigt revidere de forsikringsprodukter, de har markedsført, for at identificere hændelser, som materielt kunne påvirke de pågældende produkters vigtigste aspekter, risikodækning eller garantier. De skal vurdere, om forsikringsprodukterne fortsat lever op til den afgrænsede målgruppes behov, karakteristika og mål, og om de pågældende produkter distribueres til målgruppen eller når ud til kunder uden for målgruppen.
2. Producenterne skal fastsætte passende intervaller for regelmæssig revision af deres forsikringsprodukter, idet der tages hensyn til størrelsen, omfanget, aftalens løbetid og kompleksiteten af de pågældende forsikringsprodukter, deres respektive distributionskanaler og eventuelle relevante eksterne faktorer, såsom ændringer af gældende lovgivning, den teknologiske udvikling eller ændringer i markedssituationen.
3. Producenter, der i et forsikringsprodukts levetid konstaterer forhold i forbindelse med forsikringsproduktet, som kan få negative konsekvenser for kunden til produktet, skal træffe passende foranstaltninger for at afbøde situationen og forhindre yderligere forekomster af den skadelige hændelse. Producenterne skal straks underrette de berørte forsikringsdistributører og kunder om de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet.

*Artikel 8***Distributionskanaler**

1. Producenterne skal udvælge distributionskanaler, der er hensigtsmæssige for målgruppen, idet der tages hensyn til de relevante forsikringsprodukters særlige karakteristika.
2. Producenterne skal give forsikringsdistributørerne alle relevante oplysninger om forsikringsprodukterne, den afgrænsede målgruppe og den foreslåede distributionsstrategi, herunder oplysninger om forsikringsprodukternes vigtigste aspekter og karakteristika, de dermed forbundne risici og omkostninger, herunder implicitte omkostninger, og alle forhold, der kan give anledning til interessekonflikter til skade for kunden. Disse oplysninger skal være klare, fuldstændige og ajourførte.
3. Oplysningerne omhandlet i stk. 2 skal sætte forsikringsdistributørerne i stand til:
 - a) at forstå forsikringsprodukterne
 - b) at forstå den afgrænsede målgruppe for forsikringsprodukterne
 - c) at afgrænse kunder, hvis behov, karakteristika og mål forsikringsproduktet ikke er kompatibelt med
 - d) at gennemføre distributionsaktiviteter vedrørende de relevante forsikringsprodukter i overensstemmelse med deres kunders bedste interesse, jf. artikel 17, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97.
4. Producenterne skal træffe passende foranstaltninger til at overvåge, at forsikringsdistributørerne handler i overensstemmelse med målene for producenternes produktgodkendelsesproces. De skal navnlig regelmæssigt kontrollere, om forsikringsprodukterne distribueres til den afgrænsede målgruppe. Denne overvågningsforpligtelse omfatter ikke almindelige forskriftsmæssige krav, som forsikringsdistributørerne skal overholde, når de udfører forsikringsdistributionsaktiviteter for enkeltkunder. Overvågningsaktiviteterne skal være rimelige, idet der tages højde for de respektive distributionskanalers karakteristika og retlige rammer.

5. Producenter, der mener, at distributionen af deres produkter ikke er i overensstemmelse med målene for deres produktgodkendelsesproces, skal træffe passende afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 9

Dokumentation

Relevante foranstaltninger truffet af producenterne i forbindelse med deres produktgodkendelsesproces, skal dokumenteres behørigt, og denne dokumentation skal opbevares med henblik på audit og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

KAPITEL III

KRAV TIL PRODUKTSTYRING FOR FORSIKRINGSDISTRIBUTØRER

Artikel 10

Produktdistributionsordninger

1. Forsikringsdistributørerne skal have etableret produktdistributionsordninger, der omfatter passende foranstaltninger og procedurer, med henblik på at indhente alle relevante oplysninger fra producenten om de forsikringsprodukter, de agter at udbyde til deres kunder, og med henblik på fuldt ud at forstå de pågældende forsikringsprodukter, idet der tages hensyn til graden af kompleksitet og de risici, der er forbundet med produkterne, samt arten, omfanget og kompleksiteten af distributørens relevante virksomhed.

Forsikringsdistributørerne skal nedfælde produktdistributionsordningerne i et skriftligt dokument og stille det til rådighed for deres relevante personale.

2. Produktdistributionsordningerne skal:

- a) have til formål at forhindre eller afbøde skadelige virkninger for kunderne
- b) understøtte en korrekt håndtering af interessekonflikter
- c) sikre, at kundernes mål, interesser og karakteristika tages behørigt i betragtning.

3. Produktdistributionsordningerne skal sikre, at forsikringsdistributørerne fra producenten indhenter de oplysninger, der skal formidles i henhold til artikel 8, stk. 2.

4. Eventuelle særlige distributionsstrategier, der etableres eller anvendes af forsikringsdistributører, skal være i overensstemmelse med den distributionsstrategi, som producenten har etableret, og den målgruppe, som producenten har afgrænset.

5. Forsikringsdistributørernes organ eller struktur, der er ansvarlig for forsikringsdistribution, skal godkende og have det endelige ansvar for fastlæggelse, gennemførelse og revision af produktdistributionsordningerne og løbende kontrollere den interne overholdelse af disse ordninger.

6. Forsikringsdistributørerne skal med jævne mellemrum revidere deres produktdistributionsordninger for at sikre, at ordningerne stadig er gyldige og ajourførte. De skal ændre distributionsordningerne, hvor det er relevant. Forsikringsdistributører, der har etableret eller anvender en særlig distributionsstrategi, skal, hvor det er relevant, ændre denne strategi i lyset af resultatet af revisionen af produktdistributionsordningerne. Ved revisionen af deres produktdistributionsordninger skal forsikringsdistributørerne kontrollere, at forsikringsprodukterne distribueres til den afgrænsede målgruppe.

Forsikringsdistributørerne skal fastsætte passende intervaller for regelmæssig revision af deres produktdistributionsordninger, idet der tages hensyn til størrelsen, omfanget og kompleksiteten af de forskellige involverede forsikringsprodukter.

Til støtte for produktrevisioner, der foretages af producenter, skal forsikringsdistributørerne efter anmodning give producenterne relevante salgsoplysninger, herunder, hvor det er relevant, oplysninger om de regelmæssige revisioner af produktdistributionsordningerne.

Artikel 11

Underretning af producenten

Forsikringsdistributører, der bliver klar over, at et forsikringsprodukt ikke stemmer overens med den afgrænsede målgruppes interesser, mål og karakteristika, eller bliver klar over andre produktrelaterede forhold, der kan få negative konsekvenser for kunden, underretter straks producenten og ændrer, hvor det er relevant, deres distributionsstrategi for det pågældende forsikringsprodukt.

*Artikel 12***Dokumentation**

Relevante foranstaltninger truffet af forsikringsdistributørerne i forbindelse med deres produktistributionsordninger, skal dokumenteres behørigt, og denne dokumentation skal opbevares med henblik på audit og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 13***Ikrafttrædelse og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 23. februar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. september 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/2359**af 21. september 2017****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 for så vidt angår oplysningskrav og regler om god forretningsskik i forbindelse med distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution ⁽¹⁾, særlig artikel 28, stk. 4, artikel 29, stk. 4, og artikel 30, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved direktiv (EU) 2016/97 er det fastsat et sæt specifikke standarder, der har til formål at håndtere forsikringsbaserede investeringsprodukter ud over de standardbestemmelser om god forretningsskik, der er defineret for alle forsikringsprodukter.
- (2) Direktiv (EU) 2016/97 tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for yderligere at præcisere kriterier og praktiske detaljer i forbindelse med anvendelsen af dette særlige regelsæt. De relevante beføjelser vedrører reglerne om interessekonflikter, om tilskyndelser og om egnetheds- og hensigtsmæssigheds-vurdering. For at sikre en sammenhængende anvendelse af de bestemmelser, der vedtages på grundlag af disse beføjelser, og sikre, at markedsdeltagerne og de kompetente myndigheder samt investorer får en dækkende forståelse og nem adgang til bestemmelserne, bør de samles i en enkelt retsakt. En forordning sikrer en sammenhængende ramme for alle markedsaktører og er den bedst mulige garanti for lige vilkår, ensartede konkurrencevilkår og en velegnet standard for forbrugerbeskyttelse.
- (3) De omstændigheder og forhold, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af de typer interessekonflikter, som kan skade kunders eller potentielle kunders interesser, bør omfatte tilfælde, hvor forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vil kunne opnå en finansiel gevinst eller undgå et finansielt tab på bekostning af kunden. I sådanne situationer bør det ikke være tilstrækkeligt, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan opnå en fordel, hvis det ikke resulterer specifikt i en skadelig virkning for kunden, eller at en kunde, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har forpligtelser over for, kan opnå en gevinst eller undgå et tab, uden at der er en deraf følgende en skadelig virkning for en anden kunde.
- (4) For at undgå unødvendige administrative byrder og samtidig sikre et passende niveau af beskyttelse af kunderne bør de organisatoriske foranstaltninger og procedurer til håndtering af interessekonflikter omhyggeligt tilpasses til størrelsen af og aktiviteterne hos forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet og for den koncern, som de tilhører, og til risikoen for at skade kundernes interesser. Der bør fastsættes en ikke-udtømmende liste over mulige foranstaltninger og procedurer med henblik på at give vejledning til forsikringsformidlere og forsikringsselskaber for så vidt angår de foranstaltninger og procedurer, der normalt bør tages i betragtning med henblik på at håndtere interessekonflikter. På grund af de mange forskellige forretningsmodeller vil de foreslåede foranstaltninger og procedurer ikke nødvendigvis være relevante for alle forsikringsformidlere og forsikringsselskaber. De er bl.a. ikke nødvendigvis relevante for mindre forsikringsformidlere og deres begrænsede forretningsomfang. I sådanne tilfælde bør forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber kunne træffe alternative foranstaltninger og procedurer, som er mere velegnede til, i deres særlige situation, at sikre, at distributionsaktiviteterne udøves i kundens bedste interesse.
- (5) Der kræves ganske vist oplysning om specifikke interessekonflikter i henhold til direktiv (EU) 2016/97, men det bør være en sidste udvej, der kun benyttes, hvis de organisatoriske og administrative ordninger ikke er tilstrækkelige til med rimelig pålidelighed at kunne sikre, at risikoen for at skade kundernes interesser vil blive undgået, da overdreven afhængighed af oplysning om interessekonflikter kan føre til en mangel på effektiv beskyttelse af kundens interesser. Oplysning om interessekonflikter fra en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab kan ikke fritage vedkommende fra forpligtelsen til at opretholde og anvende de organisatoriske og administrative ordninger, der er den mest effektive måde, skadelige virkninger for kunden kan forhindres på.

⁽¹⁾ EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19.

- (6) For at lette den praktiske gennemførelse af de standarder, der er fastsat i direktivet, bør der fastsættes nærmere bestemmelser om kriterierne for vurdering af tilskyndelser, der betales eller modtages af forsikringsformidlere og forsikringsselskaber. I det øjemed bør der fastsættes en ikke-udtømmende liste over kriterier, der anses for at være relevante for vurderingen af en eventuel skadelig indvirkning på kvaliteten af den pågældende tjenesteydelse til kunden, som en vejledning for at sikre en passende standard for forbrugerbeskyttelse.
- (7) Egnethedsvurderingen, jf. artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, og hensigtsmæssighedsvurderingen, jf. artikel 30, stk. 2, i nævnte direktiv, har forskellige anvendelsesområder for så vidt angår de distributionsaktiviteter, de vedrører, og har forskellige funktioner og karakteristika. Det er derfor nødvendigt klart at angive, hvilke standarder og krav der skal være opfyldt i forbindelse med indhentning af de oplysninger, der kræves for hver af disse vurderinger og ved udførelsen af vurderingerne. Det bør også præciseres, at egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger ikke tilsidesætter forsikringsformidlers og forsikringsselskabers forpligtelse til, inden indgåelse af enhver forsikringsaftale, på basis af oplysninger fra kunden, at angive den pågældende kundes krav og behov.
- (8) Egnethedsvurderingen bør ikke blot foretages i forhold til anbefalinger om at købe et forsikringsbaseret investeringsprodukt, men for alle personlige anbefalinger, der gives under løbetiden for det pågældende produkt, eftersom sådanne situationer eventuelt forudsætter rådgivning om finansielle transaktioner, som bør være baseret på en grundig analyse af den enkelte kundes viden og erfaring og finansielle situation. Behovet for en egnethedsvurdering er særlig stærkt med hensyn til afgørelser om at skifte de underliggende investeringsaktiver eller om at beholde eller sælge et forsikringsbaseret investeringsprodukt.
- (9) Eftersom markedseksposeringen for forsikringsbaserede investeringsprodukter i høj grad afhænger af valget af underliggende investeringsaktiver, kan et sådant produkt være uegnet for kunden eller den potentielle kunde på grund af risiciene ved sådanne aktiver, produktets form eller karakteristika eller hyppigheden af skift af underliggende investeringsaktiver. Det kan også være uegnet, hvis det resulterer i en u hensigtsmæssigt sammensat portefølje af underliggende investeringer.
- (10) Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber bør fortsat være ansvarlige for at udføre egnethedsvurderinger, når der ydes rådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter helt eller delvist gennem et automatiseret eller semiautomatiseret system, da sådanne systemer giver personlige investeringsanbefalinger, som bør være baseret på en egnethedsvurdering.
- (11) For at sikre en passende standard for rådgivning hvad angår produktets udvikling på lang sigt bør forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber i egnethedserklæringen medtage, og henlede kunders opmærksomhed på, oplysninger om, hvorvidt de anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukter vil kunne kræve, at kunden anmoder om en periodisk gennemgang af ordningen.
- (12) Da hensigtsmæssighedsvurderingen i princippet skal udføres i alle tilfælde, hvor forsikringsbaserede investeringsprodukter sælges uden rådgivning, bør forsikringsformidlere og forsikringsselskaber foretage en sådan vurdering i alle situationer, hvor kunden, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret, kræver et salg uden rådgivning, og hvis betingelserne i artikel 30, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/97 ikke er opfyldt. I tilfælde af at en egnethedsvurdering ikke kan udføres, fordi de nødvendige oplysninger om kundens finansielle situation og investeringsmål ikke kan indhentes, kan kunden, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national ret, indvillige i at gå videre med at indgå aftalen som et salg uden rådgivning. For at sikre, at kunden har den nødvendige viden og erfaring til at kunne forstå de involverede risici, bør der dog kræves en hensigtsmæssighedsvurdering i sådanne tilfælde, medmindre betingelserne i artikel 30, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/97 er opfyldt.
- (13) For så vidt angår artikel 30, stk. 3, litra a), nr. ii), i direktiv (EU) 2016/97 bør der fastsættes kriterier for vurderingen af, om et forsikringsbaseret investeringsprodukt, der ikke opfylder betingelserne i artikel 30, stk. 3, litra a), nr. i), i direktiv (EU) 2016/97, ikke desto mindre kan anses for at være et ikke-komplekst produkt. I denne forbindelse kan det spille en vigtig rolle at stille garantier. Hvis et forsikringsbaseret investeringsprodukt stiller en garanti ved udløb, som mindst omfatter det samlede beløb, som kunden har betalt, eksklusive berettigede omkostninger, begrænser en sådan garanti i høj grad, i hvilket omfang kunden udsættes for markedsudsving. Det kan derfor være berettiget at anse et sådant produkt, med forbehold af yderligere betingelser, for at være et ikke-komplekst produkt, jf. artikel 30, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/97.

- (14) Direktiv (EU) 2016/97 tilstræber en minimumsharmonisering og er derfor ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører strengere bestemmelser for at beskytte kunderne, forudsat at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med EU-retten. Enhver bestemmelse, der vedtages af Kommissionen med henblik på yderligere at præcisere kravene i direktiv (EU) 2016/97 bør derfor være udformet på en måde, der gør det muligt for medlemsstaterne at opretholde strengere bestemmelser i deres nationale lovgivning.
- (15) For at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og erhvervsdrivende i forsikringsbranchen at tilpasse sig de nye krav i denne forordning bør den dato, hvorfra denne forordning finder anvendelse, bringes på linje med ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv (EU) 2016/97.
- (16) Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, er blevet hørt med henblik på teknisk rådgivning ⁽²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på forsikringsdistribution i forbindelse med salg af forsikringsbaserede investeringssprodukter, som foretages af forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »relevant person« for så vidt angår en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab:
 - a) en direktør, en partner eller en tilsvarende person eller en leder hos formidleren eller selskabet eller
 - b) en ansat hos forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet og enhver anden fysisk person, hvis tjenesteydelser stilles til rådighed for og er under kontrol af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, og som er involveret i distributionen af forsikringsbaserede investeringsprodukter, eller
 - c) en fysisk person, der i henhold til en outsourcingaftale er direkte involveret i levering af tjenesteydelser til forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet med henblik på formidlerens eller selskabets distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter
- 2) »tilskyndelse«: alle gebyrer, provisioner eller naturalieydelser fra eller til en sådan formidler eller et sådant selskab i forbindelse med distribution af et forsikringsbaseret investeringsprodukt til eller fra enhver part, undtagen den kunde, der er involveret i den pågældende transaktion, eller en person, der handler på den pågældende kundes vegne
- 3) »tilskyndelsesordning«: et sæt regler for betaling af tilskyndelser, herunder vilkår for betaling af tilskyndelserne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽²⁾ Technical Advice on possible delegated acts concerning the Insurance Distribution Directive, EIOPA-17/048, 1. februar 2017, tilgængelig på: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>.

KAPITEL II

INTERESSEKONFLIKTER OG TILSKYNDELSER

Artikel 3

Identifikation af interessekonflikter

1. Med henblik på, i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv (EU) 2016/97, at identificere de forskellige typer interessekonflikter, som opstår i forbindelse med forsikringsdistributionsvirksomhed i tilknytning til forsikringsbaserede investeringsprodukter, og som medfører en risiko for at skade en kundes interesser, skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber vurdere, om de selv, en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold, har en interesse i resultatet af forsikringsdistributionsvirksomheden, som opfylder følgende kriterier:

- a) Den er forskellig fra kundens eller den potentielle kundes interesse i resultatet af forsikringsdistributionsvirksomheden.
- b) Den har potentiale til at påvirke resultatet af distributionsvirksomheden til skade for kunden.

Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal foretage en vurdering på samme måde med henblik på at identificere interessekonflikter mellem en kunde og en anden.

2. Med henblik på vurderingen, jf. stk. 1, skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber som minimumskriterier tage følgende forhold i betragtning:

- a) Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold, vil kunne opnå en finansiel gevinst eller undgå et finansielt tab, til potentiel skade for kunden.
- b) Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold, har et økonomisk eller andet incitament til at sætte en anden kundes eller kundegruppes interesser over kundens interesser.
- c) Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, er i væsentlig grad involveret i ledelsen eller udviklingen af forsikringsbaserede investeringsprodukter, navnlig hvis en sådan person har indflydelse på prisfastsættelsen for sådanne produkter eller deres distributionsomkostninger.

Artikel 4

Politik vedrørende interessekonflikter

1. Med henblik på artikel 27 i direktiv (EU) 2016/97 forventes det, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber opstiller, gennemfører og til stadighed har en effektiv skriftlig politik vedrørende interessekonflikter, der er passende set i forhold til deres størrelse og organisation samt arten, omfanget og kompleksitetsgraden af deres forretninger.

Hvis forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet tilhører en koncern, skal der i forbindelse med denne politik også tages hensyn til forhold, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet er eller bør være bekendt med, og som kan føre til en interessekonflikt som følge af andre koncernmedlemmers struktur og forretningsaktiviteter.

2. Den politik vedrørende interessekonflikter, der opstilles i henhold til stk. 1, skal indeholde følgende:

- a) for så vidt angår den specifikke forsikringsdistributionsvirksomhed, som udføres, de omstændigheder, der udgør eller kan føre til en interessekonflikt, som medfører en risiko for, at en eller flere kunders interesser skades
- b) de procedurer, der skal følges, og de foranstaltninger, der skal træffes, for at håndtere sådanne konflikter og forhindre dem i at skade kunders interesser.

Artikel 5

Procedurer og foranstaltninger i forbindelse med politikken vedrørende interessekonflikter

1. De procedurer og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), skal være passende i forhold til størrelsen af og aktiviteterne hos forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet og den koncern, som de tilhører, og i forhold til risikoen for at skade kundens interesser.

De procedurer, der skal følges, og de foranstaltninger, der skal træffes, jf. artikel 4, stk. 2, litra b), skal, hvor det er relevant, omfatte følgende:

- a) effektive procedurer til at forhindre eller kontrollere udveksling af oplysninger mellem relevante personer, som indgår i aktiviteter, der indebærer en risiko for en interessekonflikt, hvis udvekslingen af de pågældende oplysninger kan skade en eller flere kunders interesser
- b) særskilt tilsyn med relevante personer, hvis hovedfunktioner indebærer udførelse af aktiviteter på vegne af eller levering af tjenesteydelser til kunder, hvis interesser kan være modstridende, eller som på anden vis repræsenterer forskellige interesser, herunder forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets, som kan være modstridende
- c) fjernelse af enhver direkte forbindelse mellem betaling, herunder aflønning, af relevante personer, som udfører én aktivitet, og betaling, herunder aflønning, af andre relevante personer, som primært udfører en anden aktivitet, hvis der kan opstå en interessekonflikt i forbindelse med de pågældende aktiviteter
- d) foranstaltninger, der skal forhindre eller begrænse enhver persons udøvelse af utilbørlig indflydelse på den måde, hvorpå forsikringsdistributionsvirksomhed udføres af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet eller deres ledelse eller ansatte eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold
- e) foranstaltninger, der skal forhindre og kontrollere en relevant persons samtidige eller senere involvering i særskilt forsikringsdistributionsvirksomhed, hvis en sådan involvering kan hæmme en passende håndtering af interessekonflikten
- f) en politik for gaver og ydelser, som klart fastslår, under hvilke betingelser gaver og ydelser kan accepteres eller tildeles, og hvilke foranstaltninger der skal træffes ved accept og tildeling af gaver og ydelser.

2. Hvis forsikringsformidlere og forsikringsselskaber kan dokumentere, at de foranstaltninger og fremgangsmåder, der er omhandlet i stk. 1, ikke er egnede til at sikre, at forsikringsdistributionsvirksomheden gennemføres i overensstemmelse med kundens bedste interesse, og ikke er skævvredne på grund af modstridende interesser hos forsikringsformidleren, forsikringsselskabet eller en anden kunde, skal forsikringsformidlerne og forsikringsselskaberne vedtage passende alternative foranstaltninger og procedurer med henblik herpå.

Artikel 6

Oplysning

1. Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal undgå overdreven afhængighed af oplysning om interessekonflikter for at sikre, at oplysninger til kunder i henhold til artikel 28, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/97 er en sidste udvej, som kun kan benyttes, hvis de faktiske organisatoriske og administrative ordninger, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har indført for at forhindre eller håndtere interessekonflikter i henhold til artikel 27 i direktiv (EU) 2016/97, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kundens interesser skades.

2. For så vidt angår oplysning om interessekonflikter skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber foretage samtlige følgende handlinger:

- a) fremlægge en specifik beskrivelse af den pågældende interessekonflikt
- b) redegøre for interessekonfliktens generelle karakter og kilderne hertil
- c) redegøre for de risici for kunden, der opstår som følge af interessekonflikten, og de foranstaltninger, der er truffet for at mindske disse risici
- d) klart erklære, at de organisatoriske og administrative ordninger, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har indført for at forhindre eller håndtere interessekonflikten, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forhindring af risici for, at kundens interesser skades.

Artikel 7

Gennemgang og registrering

1. Med henblik på artikel 27 i direktiv (EU) 2016/97 skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber vurdere og periodisk — som minimum årligt — gennemgå den politik vedrørende interessekonflikter, som er opstillet i henhold til artikel 4, og træffe alle passende foranstaltninger til afhjælpning af eventuelle mangler.

2. Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal føre og med jævne mellemrum ajourføre et register over de situationer, hvor en interessekonflikt, som indebærer en risiko for at skade en kundes interesser, er opstået eller, hvis der er tale om en igangværende tjenesteydelse eller aktivitet, kan opstå.

Forsikringsformidlerens og forsikringsselskabets øverste ledelse skal hyppigt og mindst én gang årligt modtage skriftlige rapporter om de i første afsnit omhandlede situationer.

Artikel 8

Vurdering af tilskyndelser og tilskyndelsesordninger

1. En tilskyndelse eller en tilskyndelsesordning anses for at have en skadelig indvirkning på kvaliteten af den pågældende tjenesteydelse til kunden, hvis den er af en sådan art og et sådant omfang, at den giver et incitament til at udøve forsikringsdistributionsvirksomhed på en måde, der ikke er i overensstemmelse med forpligtelsen til at handle ærligt, redeligt og professionelt i overensstemmelse med kundens bedste interesse.

2. Med henblik på at vurdere, om en tilskyndelse eller en tilskyndelsesordning har en skadelig indvirkning på kvaliteten af den pågældende tjenesteydelse til kunden, skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber foretage en samlet analyse, hvor der tages hensyn til alle relevante faktorer, der kan øge eller mindske risikoen for skadelig indvirkning på kvaliteten af den pågældende tjenesteydelse til kunden, og alle organisatoriske foranstaltninger, der er truffet af forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, der udøver distributionsvirksomhed, for at forebygge risikoen for skadelig indvirkning.

De skal bl.a. tage hensyn til følgende kriterier:

- hvorvidt tilskyndelsen eller tilskyndelsesordningen kan give forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet et incitament til at udbyde eller anbefale et bestemt forsikringsprodukt eller en bestemt tjenesteydelse til kunden, selv om forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vil kunne tilbyde et andet forsikringsprodukt eller en anden tjenesteydelse, der ville dække kundens behov bedre
- hvorvidt tilskyndelsen eller tilskyndelsesordningen udelukkende eller hovedsageligt er baseret på kvantitative kommercielle kriterier, eller hvorvidt den tager hensyn til relevante kvalitative kriterier, der afspejler overholdelse af gældende forskrifter, kvaliteten af de tjenesteydelser, der leveres til kunder, og kundetilfredshed
- værdien af den tilskyndelse, der er betalt eller modtaget, i forhold til værdien af produktet og de leverede tjenesteydelser
- hvorvidt tilskyndelsen helt eller hovedsagelig betales på tidspunktet for indgåelsen af forsikringsaftalen eller spreder sig over hele aftalens løbetid
- eksistensen af en passende mekanisme til tilbagekrævning af tilskyndelsen, hvis produktet afbrydes eller tilbagesælges på et tidligt tidspunkt, eller hvis kundens interesser har lidt skade
- eksistensen af enhver form for variabel eller tilknyttet tærskel eller enhver anden form for værdiaccelerator, der frigøres, når der nås et mål baseret på salgsmængden eller -værdien.

KAPITEL III

EGNETHEDS- OG HENSIGTSMÆSSIGHEDSVURDERING

AFDELING 1

Egnethedsvurdering

Artikel 9

Oplysninger, der skal indhentes i forbindelse med egnethedsvurderingen

1. Ved ydelse af rådgivning om et forsikringsbaseret investeringsprodukt, jf. artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, skal forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber fastlægge omfanget af de oplysninger, der skal indhentes fra kunden eller den potentielle kunde, i lyset af samtlige elementer i den rådgivning, der skal ydes til kunden eller den potentielle kunde.

2. Uden at det tilsidesætter det forhold, at enhver aftale, der foreslås, i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, skal være i overensstemmelse med kundens krav og behov, skal forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber fra kunder eller potentielle kunder indhente de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan danne sig et billede af de væsentlige fakta om kunden eller den potentielle kunde og få et rimeligt grundlag for at fastslå, at deres personlige anbefaling til kunden eller den potentielle kunde opfylder alle følgende kriterier:

- Den er i overensstemmelse med kundens eller den potentielle kundes investeringsmål, herunder den pågældende persons risikotolerance.

- b) Den er i overensstemmelse med kundens eller den potentielle kundes finansielle situation, herunder den pågældende persons evne til at bære tab.
- c) Den er af en sådan art, at kunden eller den potentielle kunde har det nødvendige kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke form for produkt eller tjenesteydelse.
3. Oplysningerne om kundens eller den potentielle kundes finansielle situation, herunder den pågældende persons evne til at bære tab, skal, når det er relevant, omfatte oplysninger om kilden til og omfanget af kundens eller den potentielle kundes faste indkomst, aktiver, herunder likvide aktiver, investeringer og faste ejendom samt vedkommendes løbende finansielle forpligtelser. Niveauet for de indhentede oplysninger skal være relevant i forhold til den specifikke form for produkt eller tjenesteydelse.
4. Oplysningerne om kundens eller den potentielle kundes investeringsmål, herunder den pågældende persons risikotolerance, skal, når det er relevant, indeholde oplysninger om, hvor længe kunden eller den potentielle kunde ønsker at beholde investeringen, samt den pågældende persons risikovilje, risikoprofilen og formålet med investeringen. Niveauet for de indhentede oplysninger skal være relevant i forhold til den specifikke form for produkt eller tjenesteydelse.
5. Hvis forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke får de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, må forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke rådgive om forsikringsbaserede investeringsprodukter til kunden eller den potentielle kunde.
6. Ved ydelse af rådgivning om et forsikringsbaseret investeringsprodukt i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97 må en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab ikke give en anbefaling, hvis ingen af produkterne egner sig til kunden eller den potentielle kunde.
7. Ved ydelse af rådgivning, der involverer skift mellem underliggende investeringsaktiver, skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber også indhente de nødvendige oplysninger om kundens eksisterende underliggende investeringsaktiver og de anbefalede nye investeringsaktiver, og de skal foretage en analyse af de forventede omkostninger og fordele ved skiftet, således at de med rimelighed er i stand til at dokumentere, at fordelene ved at skifte forventes at være større end omkostningerne.

Artikel 10

Oplysningers pålidelighed

Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal tage rimelige skridt til at sikre, at de indhentede oplysninger om kunder og potentielle kunder med henblik på egnethedsvurderingen er pålidelige. Sådanne skridt skal omfatte, men er ikke begrænset til, følgende:

- a) sikring af, at kunderne er bevidste om vigtigheden af at levere nøjagtige og ajourførte oplysninger
- b) sikring af, at alle værktøjer, såsom profilværktøjer til risikovurdering eller værktøjer til at vurdere en kundes viden og erfaring, som anvendes ved egnethedsvurderingen, er egnet til formålet og er passende udformet til at blive anvendt i forbindelse med kunderne, idet alle begrænsninger skal identificeres og aktivt mindskes som led i egnethedsvurderingsprocessen
- c) sikring af, at spørgsmål, der benyttes under processen, kan forstås af kunderne og kan give et nøjagtigt billede af kundens mål og behov og giver de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre egnethedsvurderingen
- d) anvendelse af passende foranstaltninger til at sikre konsistensen af kundeoplysninger, f.eks. ved at være opmærksom på, om der er åbenlyse mangler i de oplysninger, kunderne har givet.

Artikel 11

Kommunikation med kunder vedrørende egnethedsvurderingen

Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber må ikke skabe tvetydighed eller forvirring omkring deres ansvar i forbindelse med vurdering af egnetheden af forsikringsbaserede investeringsprodukter i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97. Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal oplyse kunder eller potentielle kunder klart og tydeligt om, at baggrunden for egnethedsvurderingen er at gøre det muligt for dem at handle i kundens bedste interesse.

*Artikel 12***Automatiseret rådgivning**

Det ansvar, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har for at udføre en egnethedsvurdering i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, må ikke blive reduceret, som følge af at rådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter ydes helt eller delvist gennem et automatiseret eller semiautomatiseret system.

*Artikel 13***Gruppeforsikring**

For så vidt angår gruppeforsikringer skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet udarbejde og gennemføre en politik med hensyn til, hvem der skal være omfattet af egnethedsvurderingen, i tilfælde af at der indgås en forsikringsaftale på vegne af en gruppe af medlemmer og det enkelte medlem ikke kan træffe en individuel beslutning om at tilslutte sig. En sådan politik skal også indeholde regler om, hvordan vurderingen vil blive gennemført i praksis, herunder fra hvem oplysninger om viden og erfaring, finansiel situation og investeringsmål skal indhentes.

Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet skal registrere den politik, der er udformet i henhold til stk. 1.

*Artikel 14***Egnethedserklæring**

1. Ved ydelse af rådgivning om et forsikringsbaseret investeringsprodukt i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97 skal forsikringsformidlere og forsikringsselskaber give kunden en erklæring (egnethedserklæring), som omfatter følgende:

- a) et overblik over den leverede rådgivning
- b) oplysninger om, hvordan den leverede anbefaling er egnet for kunden, herunder hvordan den stemmer overens med:
 - i) kundens investeringsmål, herunder den pågældende persons risikotolerance
 - ii) kundens finansielle situation, herunder den pågældende persons evne til at bære tab
 - iii) kundens viden og erfaringer.

2. Forsikringsformidlerne og forsikringsselskaberne skal henlede kunders opmærksomhed på og i egnethedserklæringen medtage oplysninger om, hvorvidt de anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukter må forventes at kræve, at kunden anmoder om en periodisk gennemgang af de aftalte ordninger.

3. Hvis en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab har underrettet kunden om, at vedkommende vil gennemføre en periodisk egnethedsvurdering, behøver de efterfølgende erklæringer, efter at den indledende tjeneste er fastlagt, kun at omfatte ændringer ved tjenesteydelserne eller i de underliggende investeringsaktiver og/eller kundens forhold og ikke at gentage alle oplysningerne i den første erklæring.

4. Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, som leverer en periodisk egnethedsvurdering, skal i overensstemmelse med deres kunders bedste interesse, gennemgå egnetheden af de anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukter mindst en gang om året. Hyppigheden af denne vurdering skal øges alt afhængigt af kundens karakteristika, såsom risikotolerancen og arten af de anbefalede forsikringsbaserede investeringsprodukter.

*AFDELING 2***Hensigtsmæssighedsvurdering***Artikel 15***Vurderingsprocedure**

Uden at det tilsidesætter det forhold, at enhver aftale, der foreslås, i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, skal være i overensstemmelse med kundens krav og behov, skal forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber afgøre, om kunden har den nødvendige viden og erfaring til at kunne forstå de risici, der er forbundet med den tjenesteydelse eller det produkt, der foreslås eller anmodes om, når det vurderes, hvorvidt det er hensigtsmæssigt for kunden med en forsikringstjenesteydelse eller et forsikringsprodukt, der distribueres i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/97.

Artikel 16

Ikke-komplekse forsikringsbaserede investeringsprodukter

Et forsikringsbaseret investeringsprodukt anses for at være ikke-komplekst, jf. artikel 30, stk. 3, litra a), nr. ii), i direktiv (EU) 2016/97, hvis det opfylder alle følgende kriterier:

- a) Det omfatter et kontraktligt garanteret minimumsværdi ved udløb, som er mindst det beløb, som kunden har betalt, efter fradrag af berettigede omkostninger.
- b) Det indeholder ikke en klausul, betingelse eller grænse, som tillader, at forsikringsselskabet grundlæggende kan ændre arten af eller risikoen eller afkastprofilen ved det forsikringsbaserede investeringsprodukt.
- c) Det giver muligheder for at tilbagesælge eller på anden måde realisere det forsikringsbaserede investeringsprodukt til en værdi, som er tilgængelig for kunden.
- d) Det omfatter ikke eksplicitte eller implicitte gebyrer, der medfører, at selv om der findes tekniske muligheder for at tilbagesælge eller på anden måde realisere det forsikringsbaserede investeringsprodukt, ville dette medføre en urimelig skade for kunden, fordi gebyrerne ikke står i rimeligt forhold til forsikringsselskabets omkostninger.
- e) Det indebærer ikke på nogen anden måde en struktur, som gør det vanskeligt for kunden at forstå de involverede risici.

AFDELING 3

Fælles bestemmelser vedrørende egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering

Artikel 17

Oplysninger, der skal indhentes fra kunden

1. Med henblik på artikel 30, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2016/97 skal de nødvendige oplysninger, der skal indhentes af forsikringsformidlere og forsikringsselskaber vedrørende kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det relevante investeringsområde, hvor det er relevant, omfatte følgende, i det omfang det er hensigtsmæssigt for arten af kunden og arten og type af produkt eller tjenesteydelse, der udbydes eller efterspørges, herunder deres kompleksitet og de involverede risici:

- a) de typer tjenesteydelser, transaktioner, forsikringsbaserede investeringsprodukter eller finansielle instrumenter, som kunden eller den potentielle kunde er bekendt med
- b) arten, antallet, værdien og hyppigheden af kundens eller den potentielle kundes transaktioner i forsikringsbaserede investeringsprodukter eller finansielle instrumenter og den periode, hvori de er blevet gennemført
- c) kundens eller den potentielle kundes uddannelsesniveau og beskæftigelse eller tidligere relevante beskæftigelse.

2. En forsikringsformidler eller et forsikringsselskab må ikke afholde en kunde eller potentiel kunde fra at give de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 30, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2016/97.

3. Hvis oplysninger, der kræves i henhold til artikel 30, stk. 1 eller 2, i direktiv (EU) 2016/97 allerede er blevet indhentet i henhold til artikel 20 i direktiv (EU) 2016/97, må forsikringsformidlere og forsikringsselskaber ikke på ny anmode om dem hos kunden.

4. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet er berettiget til at fæste lid til oplysninger fra sine kunder og potentielle kunder, medmindre vedkommende ved eller burde vide, at disse oplysninger tydeligvis er forældede, unøjagtige eller ufuldstændige.

Artikel 18

Periodisk rapport

1. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet skal give kunden en periodisk rapport på et varigt medium om de tjenesteydelser, der er leveret, og de transaktioner, der er gennemført på kundens vegne, jf. dog artikel 185 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

2. Den periodiske rapport, der kræves i henhold til stk. 1, skal indeholde en rimelig og afvejet gennemgang af de tjenesteydelser, der er leveret, og de transaktioner, der er gennemført på kundens vegne i rapporteringsperioden, og skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om de samlede omkostninger, der er forbundet med disse tjenesteydelser og transaktioner, og værdien af hvert enkelt underliggende investeringsaktiv.
3. Den periodiske rapport, der kræves i henhold til stk. 1, forelægges mindst en gang om året.

Artikel 19

Opbevaring af dokumentation

1. Forsikringsformidlere og forsikringsselskaber skal have dokumentation om egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger, der er gennemført i henhold til artikel 30, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2016/97, jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾. Dokumentationen skal indeholde de oplysninger, der er indhentet fra kunden, og alle dokumenter, der er aftalt med kunden, herunder dokumenter, hvori er anført parternes rettigheder og de øvrige betingelser, som gælder for forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets levering af tjenesteydelser til kunden. Denne dokumentation skal som minimum opbevares, så længe forholdet mellem forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet og kunden består.
2. Når det drejer sig om en egnethedsvurdering, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 30, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/97, skal dokumentationen ydermere omfatte følgende:
 - a) resultatet af egnethedsvurderingen
 - b) den anbefaling, kunden har modtaget, og den erklæring, der er afgivet i henhold til artikel 14, stk. 1, i denne forordning
 - c) eventuelle ændringer, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har lavet vedrørende egnethedsvurderingen, især ændringer vedrørende kundens risikotolerance
 - d) eventuelle ændringer i de underliggende investeringsaktiver.
3. Når det drejer sig om en hensigtsmæssighedsvurdering, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/97, skal dokumentationen ydermere omfatte følgende:
 - a) resultatet af egnethedsvurderingen
 - b) eventuelle advarsler givet til kunden, hvis det forsikringsbaserede investeringsprodukt blev vurderet som værende potentielt uhensigtsmæssigt for kunden, hvorvidt kunden ønskede at gå videre med at indgå aftalen på trods af advarslen, og i givet fald hvorvidt forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet accepterede kundens ønske om at gå videre med at indgå aftalen
 - c) eventuelle advarsler givet til kunden, hvis denne ikke gav tilstrækkelige oplysninger, så forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kunne gennemføre en hensigtsmæssighedsvurdering af det forsikringsbaserede investeringsprodukt, hvorvidt kunden ønskede at gå videre med at indgå aftalen på trods af advarslen, og i givet fald hvorvidt forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet accepterede kundens ønske om at gå videre med at indgå aftalen.
4. Dokumentationen skal opbevares på et medium, der tillader lagring af oplysningerne, således at den kompetente myndighed fremover kan anvende den. Den kompetente myndighed skal let kunne få adgang til dem, kunne rekonstruere ethvert element på en klar og nøjagtig måde og let kunne identificere eventuelle ændringer, rettelser eller lignende og dokumentationens indhold forud for sådanne ændringer.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 23. februar 2018.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. september 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA